

Miljöutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen (RP 167/2017 rd): Ärendet har remitterats till miljöutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Katariina Haavanlammi, miljöministeriet
- specialsakkunnig Sami Rinne, miljöministeriet
- överläkare Raimo O. Salonen, Institutet för hälsa och välfärd (THL), företrädar social- och hälsovårdsministeriet
- miljöråd Teemu Lehtikainen, Regionförvaltningsverket i Södra Finland
- energiingenjör Kalevi Luoma, Finlands Kommunförbund
- produktionsdirektör Jouko Latvakangas, Vapo Oy
- branschchef Hannes Tuohiniitty, Bioenergia ry
- expert Heidi Lettojärvi, Finsk Energiindustri rf
- miljöchef Fredrik Blomfelt, Skogsindustrin rf
- intressechef Jari Nykänen, Lokalkraft rf
- skyddsexpert Otto Bruun, Finlands naturskyddsförbund rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Företagarna i Finland rf.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det att miljöskyddslagen ändras. Vissa förpliktelser i direktivet om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar förutsätter bestämmelser på lagnivå. Genom de föreslagna ändringarna genomförs de förpliktelserna nationellt.

En av de viktigaste ändringarna är att registreringsskyldigheten utvidgas till att omfatta mindre anläggningar än för närvarande, det vill säga energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 megawatt. Dessutom blir tidsfristen för registrering av anläggningar 30 dagar.

Betänkande MiUB 16/2017 rd

Av nationella skäl förkortas samtidigt den tidsfrist som föreskrivs för registrering av övrig verksamhet från 90 till 60 dagar.

Miljöskyddslagen avses i fortsättningen ha bestämmelser också om reglerna för sammanräkning av bränsleeffekten vid nya medelstora energiproducerande enheter, förfarandet vid situationer med störningar i bränsletillgången och skyldigheten att publicera vissa uppgifter om medelstora energiproducerande anläggningar i det allmänna datanätet. Dessutom föreskrivs det att kommunerna i samband med att en luftvårdsplan görs upp ska vara skyldiga att bedöma också om luftkvaliteten i kommunen väsentligt och kostnadseffektivt kan förbättras genom en skärpning av gränsvärdena för utsläpp i fråga om medelstora energiproducerande enheter.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Sammantaget sett anser miljöutskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med följande synpunkter och ändringsförslag.

Syftet med propositionens ändringsförslag är att nationellt genomföra de förpliktelser som följer av direktivet om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar. Direktivet om medelstora förbränningsanläggningar utgör en del av kommissionens luftvårdspaket. I paketet ingår också en luftvårdsstrategi, en ändring av direktivet om utsläppstak och ratificering av en ändring av Göteborgsprotokollet till FN-konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar (luftvårdskonventionen). Utskottet konstaterar att en avsevärd del av luftvårdspaketets hälsofördelar uppstår genom åtgärder på unionsnivå som leder till minskade halter och minskat nedfall av långväga gränsöverskridande luftföroreningar. Andelen långväga gränsöverskridande föroreningar är betydande särskilt för halterna av små partiklar och ozon i södra Finland. Till exempel i Helsingfors härstammar i genomsnitt hälften av koncentrationen av små partiklar samt sommarens högsta ozontoppar i utomhusluften från Centraleuropa, Ryssland och Baltikum. Mindre än en femtedel av svavelnedfallet härstammar från källor i Finland, medan landets egna utsläpp står för cirka en tredjedel av kvävenedfallet.

Det direktiv som ska genomföras genom propositionen gäller utsläpp av svaveldioxid, kväveoxid och små partiklar från anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt (MW). I Finland har flertalet av anläggningarna med en effekt på 1—5 MW inte berörts av tillståndsförfarandet, så regleringen kommer nu att utsträckas till framför allt små anläggningar. Cirka 60 procent av de runt 3 000 befintliga medelstora energiproducerande enheter har en bränsleeffekt på 1—5 MW. De orsakar negativa effekter lokalt framför allt genom utsläpp av små partiklar. De hälsoproblem som i Finland orsakas av energiproduktionssektorns utsläpp är dock sammantaget mycket små jämfört med verkningarna av utsläppen från småskalig vedeldning och vägtrafiken.

Enligt propositionen ska alltså registreringsskyldigheten utvidgas till mindre energiproducerande enheter än i dag, samtidigt som tidsfristen för registrering fastställs till 30 dagar. Gränsvärdena för utsläpp grundar sig på direktivet och stramas åt betydligt jämfört med de gällande gränsvär-

Betänkande MiUB 16/2017 rd

dena. Den nya regleringen leder därmed i många fall till ett behov av att investera i helt nya reningsanläggningar för rökgaser. Därför föreslås det en lång övergångsperiod på över tio år för de anläggningar som i dag inte är registrerings- eller tillståndspliktiga. Den långa övergångsperioden syftar till att genomförandet ska vara så kostnadseffektivt som möjligt i förhållande till miljövinsterna. I lagförslaget finns också bestämmelser om reglerna för sammanräkning av bränsleeffekten vid nya medelstora energiproducerande enheter och om skyldigheten att publicera vissa uppgifter, exempelvis bränsleeffekten vid de enheter som hör till en energiproducerande anläggning samt anläggningens geografiska läge. Regeln om sammanräkning av bränsleeffekten tillämpas på fastställandet av gränsvärdena för utsläppen från de ingående energiproducerande enheterna, på intervallen mellan periodiska mätningar av rökgasutsläppen och på bestämmandet av antalet drifttimmar. I 106 d § föreskrivs att en anläggning som använder bränsle med låg svavelhalt eller enbart gasformigt bränsle kan beviljas rätt att avvika från utsläppsgränsvärdena i samband med störningar i tillgången på bränsle. Utskottet menar att bestämmelsen behövs.

Utskottet konstaterar att vid sidan av bestämmelserna på lagnivå kommer en stor del av genomförandet av direktivet att ske genom reglering på förordningsnivå. Det beror i första hand på att bestämmelser om utsläppsgränsvärden utfärdas genom förordning. För närvarande bereds ändringar i en förordning (statsrådets förordning om miljöskyddskrav för energiproducerande enheter med en bränsleeffekt som understiger 50 megawatt; 750/2013), som i nuläget i huvudsak gäller energiproducerande enheter med en effekt på 5—50 MW. Innehållet i och konsekvenserna av de i propositionen föreslagna lagändringarna återges på ett mycket allmänt plan. På sidan 21 konstateras det exempelvis att de utsläppsgränsvärden och mättnings- och rapporteringsskyldigheter som direktivet om medelstora förbränningsanläggningar förutsätter ska införas på nationell nivå genom en statsrådsförordning som anger miljöskyddskraven för sektorn i fråga och att konsekvenserna av dessa inte kommer att analyseras närmare i propositionen.

Utskottet konstaterar att riksdagen principiellt sett på ett allmänt plan ska kunna bedöma konsekvenserna av propositionernas lagförslag och av reglering på lägre nivå som följer av lagförslaget. Propositionens konsekvensbedömning är mycket allmänt hållen. Utskottet noterar att det på flera ställen i propositionen konstateras att konsekvenserna inte kan bedömas. På sidan 29 i propositionen framhålls det exempelvis att det rätta stället för detaljerade bedömningar av konsekvenserna av de miljöskyddskrav som utfärdas med stöd av lagen är motiveringspromemorian till den nya förordningen om små förbränningsanläggningar, inte propositionen. Den uppfattningen är enligt utskottet felaktig. I princip måste en proposition återge miljökonsekvenserna och andra konsekvenser av de ändringar som följer av att en lag stiftas och en förordningen antas. Reglering på förordningsnivå kan principiellt inte ens ha några självständiga konsekvenser som inte följer redan av den lag i vilket bemyndigandet att utfärda förordning ges.

Utskottet framhåller att inte heller en sådan omständighet som att genomförandet av direktivet brådskar får hindra en noggrann behandling av ärendet eller en behörig bedömning av konsekvenserna. Den nu aktuella propositionen lämnades till riksdagen den 26 oktober 2017, remitterades till miljöutskottet den 8 november 2017, och målet är att såväl lagförslaget som förordningen ska träda i kraft den 17 december 2017. Utskottet understryker att det av skäl som beror på tidsplanen redan nu måste finnas en i hög grad beredd konsekvensbedömning i fråga om de omständigheter om vilka det ska föreskrivas i förordningen. Utskottet har fått tillgång till utkastet till förordning och till motiveringspromemorian om den.

Betänkande MiUB 16/2017 rd

Utskottet vill ytterligare understryka att det finns ett alldeles särskilt behov av en mångsidig och grundlig konsekvensbedömning om den nu aktuella regleringen, eftersom det också i propositionen öppet konstateras att de utsläppsgränser som direktivet kräver inte motsvarar den i Finland rådande uppfattningen i fråga om kostnadseffektivitet (s. 10). Målet är således att utnyttja alla möjligheter till flexibilitet och lindrigare villkor som direktivet medger samtidigt som det säkerställs att miljöskyddet håller en hög nivå. Uttryckligen på grund av denna inbyggda konflikt borde det i såväl propositionen som i det material som tillställdes utskottet under behandlingens gång ha fästs särskild uppmärksamhet vid konsekvensbedömningen av såväl lagen som förordningen.

Under sakkunnigutfrågningen poängterades det att kemikalielagstiftningen redan innehåller detaljerade bestämmelser om samma saker som tagits in i förordningsutkastet. Det är angeläget att miljöministeriet i samråd med Säkerhets- och kemikalieverket utreder och eliminerar bestämmelser som i onödan överlappar varandra. Det gäller exempelvis i fråga om upplagringen av flytande bränslen omnämmandet av en så kallad dubbelmantlad tank. Överlappande reglering bidrar till en dunklare lagstiftning, och om bestämmelserna står i strid med varandra kan följderna i värsta fall bli ett mycket oklart rättsläge. Målet är att direktivet ska genomföras nationellt inom den fastställda tidsfristen, men det får inte leda till en kvalitativt svag reglering. Om det behövs kan regleringen också ändras efter genomförandet.

Utskottet föreslår vissa tekniska ändringar i lagförslaget, enligt det som sägs i detaljmotiven.

DETALJMOTIVERING

106 a §. Definitioner som gäller medelstora energiproducerande enheter och anläggningar. Utskottet föreslår en teknisk ändring i 8 punkten i den finska språkdräkten, så att terminologin överensstämmer med exempelvis Statistikcentralens bränsleklassificering. Därmed bör termen ”petrolkoksi” ändras till ”öljykoksi”. Ändringen påverkar inte den svenska språkdräkten.

106 e §. Registrering och publicering av uppgifter. Utskottet föreslår att paragrafen ändras så att det tydliggörs vilka de i bestämmelsen avsedda behöriga myndigheterna är. Behörig myndighet är beroende på situation antingen den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den statliga miljöförvaltningsmyndigheten.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Miljöutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 167/2017 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 10 § 2 mom., 116 §, 3 punkten underpunkt a i tabell 2 i bilaga 1 och punkt 1 i bilaga 2, av dem 10 § 2 mom., 3 punkten underpunkt a i tabell 2 i bilaga 1 och punkt 1 i bilaga 2 sådana de lyder i lag 437/2017,

fogas till lagen nya 106 a–106 e § och en ny mellanrubrik före dem samt till 145 §, sådan den lyder i lag 1068/2016, ett nytt 4 mom. som följer:

10§

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön i vissa verksamheter

De bestämmelser som avses i 1 mom. kan gälla följande verksamhetsområden och verksamheter:

- 1) energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på mindre än 50 megawatt till vilka hör en eller flera energiproducerande enheter,
- 2) asfaltstationer,
- 3) distributionsstationer för flytande bränslen,
- 4) verksamheter där det används organiska lösningsmedel,
- 5) behandling av avfall,
- 6) jordbruk, kreaturshushållning, pälsdjursskötsel och skogsbruk,
- 7) torvutvinning,
- 8) fiskodling,
- 9) stenkrossar, stenbrott och annan stenbrytning,
- 10) behandling och avledande av kommunalt avloppsvatten,
- 11) permanenta betongstationer och fabriker som tillverkar betongprodukter.

Medelstora energiproducerande enheter och anläggningar

106 a §

Definitioner som gäller medelstora energiproducerande enheter och anläggningar

I denna lag avses med

- 1) *energiproducerande enhet* en panna, gasturbin eller förbränningsmotor eller en annan teknisk anordning i vilken bränslen oxideras för att den frigjorda värmen ska kunna utnyttjas,

Betänkande MiUB 16/2017 rd

2) *energiproducerande anläggning* en eller flera energiproducerande enheter som är belägna på samma anläggningsområde samt andra funktioner i nära anslutning till verksamheten vid dessa enheter,

3) *befintlig energiproducerande enhet* en energiproducerande enhet som har tagits i drift före den 20 december 2018 eller för vilken miljötillstånd utfärdats eller registrering skett före den 19 december 2017, under förutsättning att enheten tagits i drift senast den 20 december 2018,

4) *ny energiproducerande enhet* en annan enhet än en befintlig energiproducerande enhet,

5) *gasturbin* en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor, en termisk enhet där bränslet oxideras för att värma arbetsmediet och en turbin,

6) *gasmotor* en förbränningsmotor som arbetar enligt Ottocykeln och där gnisttändning används för förbränning av bränslet,

7) *dieselmotor* en förbränningsmotor som arbetar enligt dieselcykeln och där kompressions-tändning används för förbränning av bränslet,

8) *raffinaderibränsle* fast, flytande eller gasformigt brännbart material från destillations- och omvandlingssteg vid raffineringen av råolja, inbegripet raffinaderibränningsgas, syntesgas, raffinerad-olja och petroleumkoks.

106 b §

Tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska 106 a–106 e § tillämpas på sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som använder fast, flytande eller gasformigt bränsle (*medelstora energiproducerande enheter*) och på energiproducerande anläggningar till vilka hör en eller flera medelstora energiproducerande enheter (*medelstora energiproducerande anläggningar*).

Bestämmelserna i 106 a–106 e § tillämpas också på sådana nya medelstora energiproducerande enheter som ingår i en kombination enligt 106 c § vars sammanräknade bränsleeffekt är minst 50 megawatt, men på vilken bestämmelserna om stora förbränningsanläggningar inte tillämpas.

Lagens 106 a–106 e § tillämpas dock inte på

1) medelstora energiproducerande enheter på vilka bestämmelser om stora förbränningsanläggningar tillämpas,

2) medelstora energiproducerande enheter på vilka bestämmelser som avser förbränning av avfall tillämpas,

3) medelstora energiproducerande enheter på vilka bestämmelser som avser begränsning av avgas- och partikelutsläpp från förbränningsmotorer som skall monteras i arbetsmaskiner tillämpas,

4) medelstora energiproducerande enheter på jordbruk, med en total bränsleeffekt på högst 5 megawatt, vilka som bränsle uteslutande använder sådan obearbetad naturgödsel från fjäderfä som avses i artikel 9 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002,

5) medelstora energiproducerande enheter där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt uppvärmning eller torkning eller annan behandling av föremål eller material,

Betänkande MiUB 16/2017 rd

6) medelstora energiproducerande enheter där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt gaseldad uppvärmning av utrymmen inomhus för att förbättra villkoren på arbetsplatsen,

7) efterförbränningsenheter som är avsedda att rena rökgaser från industriprocesser genom förbränning och som inte används som separata energiproducerande enheter.

8) tekniska anordningar som används för att producera drivkraft för fordon, fartyg eller luftfartyg,

9) gasturbiner, gasmotorer eller dieselmotorer som används på offshoreplattformar,

10) anordningar för regenerering av katalysatorer för katalytisk krackning,

11) anordningar för omvandling av svavelväte till svavel,

12) reaktorer som används inom den kemiska industrin,

13) koksugnsblock,

14) cowperapparater,

15) krematorier,

16) medelstora energiproducerande enheter som förbränner enbart raffinaderibränslen eller raffinaderibränslen tillsammans med andra bränslen för energiproduktion i olje- och gasraffinaderier,

17) sodapannor i anläggningar som framställer pappersmassa,

18) forskning, utveckling och testning i anslutning till medelstora energiproducerande enheter,

19) i 31 § avsedd kortvarig verksamhet av försöksnatur.

106 c §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för nya medelstora energiproducerande enheter

Om rökgaserna från två eller flera nya medelstora energiproducerande enheter släpps ut genom en gemensam skorsten, eller om det med beaktande av tekniska och ekonomiska faktorer enligt den behöriga myndigheten skulle vara möjligt att släppa ut rökgaserna genom en gemensam skorsten, ska de betraktas som en kombination vars bränsleeffekt fastställs utifrån de ingående enheternas sammanlagda bränsleeffekt. Behörig myndighet är den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och den statliga miljöförvaltningsmyndigheten är behörig tillståndsmyndighet, den statliga miljöförvaltningsmyndigheten.

I fråga om sådana kombinerade enheter som avses i 1 mom. tillämpas regeln om sammanräkning av bränsleeffekten på fastställandet av gränsvärdena för utsläppen från de ingående energiproducerande enheterna, intervallen mellan periodiska mätningar och bestämmandet av antalet drifttimmar. Närmare bestämmelser om tillämpningen av regeln om sammanräkning av bränsleeffekten föreskrivs genom förordning av statsrådet.

106 d §

Exceptionella situationer i samband med störningar i tillgången på bränsle

Om en medelstor energiproducerande anläggning som normalt använder bränsle med låg svavelhalt inte kan uppfylla de utsläppsgränsvärden för svaveldioxid som anges i miljöförvaltningsmyndighetens beslut eller som föreskrivs med stöd av 10 § därför att leveranserna av bränsle med låg svavelhalt har avbrutits till följd av allvarlig brist på bränsle, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underrätta

Betänkande MiUB 16/2017 rd

den kommunala miljöförvaldsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och den statliga miljöförvaldsmyndigheten är behörig tillståndspliktig, den statliga tillsynsmyndigheten om detta.

Utifrån underrättelsen kan den kommunala miljöförvaldsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten för högst sex månader bevilja verksamhetsutövaren rätt till undantag från skyldigheten att iaktta de fastställda utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid.

Om en medelstor energiproducerande anläggning som använder enbart gasformigt bränsle inte kan uppfylla de utsläppsgränsvärden som anges i miljöförvaldsmyndigheten eller som föreskrivs med stöd av 10 § på grund av att leveranserna av bränsle plötsligt har avbrutits och anläggningen på grund av användning av något annat än gasformigt bränsle borde låta installera utrustning för rening av rökgaser, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaldsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och den statliga miljöförvaldsmyndigheten är behörig tillståndspliktig, den statliga tillsynsmyndigheten om detta. Utifrån underrättelsen kan den kommunala miljöförvaldsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten för högst tio dagar bevilja verksamhetsutövaren rätt till undantag från skyldigheten att iaktta de fastställda utsläppsgränsvärdena.

Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten ska underrätta miljöministeriet om de undantag som beviljats med stöd av 1 och 2 mom. utan dröjsmål, dock senast två veckor från beviljandet. Miljöministeriet ska se till att Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 6.10 andra stycket och 6.11 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2193 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar, nedan *direktivet om medelstora förbränningsanläggningar*, underrättas om besluten om undantag senast en månad från beviljandet.

I andra exceptionella situationer än sådana som avses i denna paragraf iaktas vad som föreskrivs i 12 kap.

Närmare bestämmelser om underrättelseskyldigheten enligt i 1 och 2 mom. och om beviljande av undantag som avses i de momenten utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 e §

Registrering och publicering av uppgifter

Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och den statliga miljöförvaldsmyndigheten är behörig tillståndspliktig, den statliga miljöförvaldsmyndigheten ska föra ett register över uppgifter om registreringspliktiga och tillståndspliktiga medelstora energiproducerande anläggningar. De uppgifter i registret som avses i artikel 9 i direktivet om medelstora förbränningsanläggningar och i bilaga 1 till det direktivet ska, med undantag för personuppgifter, publiceras i det allmänna datanätet. Närmare bestämmelser om vilka uppgifter i registret som ska publiceras i det allmänna datanätet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande MiUB 16/2017 rd

116§

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförhållandenmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförhållandeninformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförhållandenmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförhållandenmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförhållandenmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljöförhållandeninformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljöförhållanden för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom. ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljöförhållandenmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljöförhållanden eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

145§

Luftvårdsplan

Kommunen ska som ett led i uppgörandet av luftvårdsplanen bedöma om det finns ett behov att tillämpa strängare utsläppsgränsvärden på medelstora energiproducerande anläggningar på kommunens område än de som anges i direktivet om medelstora förbränningsanläggningar, om tillämpningen av sådana utsläppsgränsvärden effektivt skulle bidra till en märkbar förbättring av luftkvaliteten. Vid bedömningen ska det tas hänsyn till resultatet av det informationsutbyte som organiseras av Europeiska kommission enligt artikel 6.10 i det direktivet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande MiUB 16/2017 rd

Denna lag tillämpas från och med den 20 december 2018 på energiproducerande anläggningar som består av en eller flera nya energiproducerande enheter.

Sådana energiproducerande anläggningar bestående av en eller flera befintliga energiproducerande enheter, vars bränsleeffekt är minst 1 men mindre än 50 megawatt och som vid ikraftträdandet av denna lag bedriver verksamhet med stöd av registrering eller miljötillstånd behöver inte efter ikraftträdandet göra någon ny registreringsanmälan eller ansökan om miljötillstånd. Uppgifter om dessa energiproducerande anläggningar ska föras in i det register som avses i 106 e § utan dröjsmål efter det att denna lag har trätt i kraft.

Sådana energiproducerande anläggningar bestående av en eller flera befintliga energiproducerande enheter, vars bränsleeffekt är minst 1 men mindre än 5 megawatt och som enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag får bedriva verksamhet utan registrering eller miljötillstånd ska registreras eller få miljötillstånd senast den 1 januari 2029, om verksamhetsutövaren önskar fortsätta bedriva verksamhet efter detta datum. Verksamhetsutövaren ska göra en anmälan om registrering av en sådan energiproducerande anläggning i god tid, dock senast 30 dagar före det datum som nämns ovan, eller lämna in en ansökan om miljötillstånd senast den 1 januari 2028. Dessa energiproducerande anläggningar börjar omfattas av regelbunden tillsyn enligt 18 kap. från och med den 1 januari 2030. Uppgifter om dessa energiproducerande anläggningar ska föras in i det register som avses i 106 e § den dag då de registreras eller den dag de har beviljats miljötillstånd.

Sådana anmälningar om registrering av energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag ska behandlas och avgöras med iakttagande av den tidsfrist på 90 dagar som avses i de bestämmelser i 116 § 1 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. I övrigt ska registreringsanmälningarna behandlas och avgöras med iakttagande av denna lag.

Sådana ansökningar om miljötillstånd för energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag ska behandlas och avgöras slutligt med iakttagande av denna lag.

Bestämmelserna i 145 § 4 mom. i denna lag tillämpas inte på luftvårdsplaner som håller på att utarbetas när denna lag träder i kraft.

Den tidsfrist på 60 dagar som avses i 116 § 2 mom. i denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2019. Fram till dess tillämpas den tidsfrist på 90 dagar som avses i de bestämmelser i 116 § 1 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors 1.12.2017

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Satu Hassi gröna
vice ordförande Silvia Modig vänst
medlem Petri Honkonen cent
medlem Susanna Huovinen sd
medlem Olli Immonen saf
medlem Pauli Kiuru saml

Betänkande MiUB 16/2017 rd

medlem Hanna Kosonen cent
medlem Rami Lehto saf
medlem Eeva-Maria Maijala cent
medlem Sari Multala saml
medlem Riitta Myller sd
medlem Martti Mölsä blå
medlem Veera Ruoho saml
medlem Katja Taimela sd
medlem Ari Torniainen cent
medlem Mirja Vehkaperä cent.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

Tabell 2 Andra anläggningar

3. Energiproduktion

a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde.

REGISTRERINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER

1. Energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt och där bränsleeffekten för varje energiproducerande enhet som använder fast bränsle är under 20 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde.
